

2024/3009

5.12.2024

DECYZJA RADY (UE) 2024/3009

z dnia 28 listopada 2024 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany tego układu poprzez zastąpienie protokołu nr 4 dotyczącego definicji „produktów pochodzących” oraz metod współpracy administracyjnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ Eurośródziemnomorski ustanawiający Stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwany dalej „Układem”) został zawarty przez Unię na mocy decyzji Rady i Komisji 98/238/WE, EWWiS⁽²⁾. Układ zawiera protokół nr 4 dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej (zwany dalej „protokołem nr 4”).
- (2) Zgodnie z art. 39 protokołu nr 4 Rada Stowarzyszenia, ustanowiona na mocy art. 78 Układu (zwana dalej „Radą Stowarzyszenia”), może zdecydować o dokonaniu zmian postanowień protokołu nr 4.
- (3) Na swoim następnym posiedzeniu lub w drodze wymiany listów Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany Układu poprzez zastąpienie protokołu nr 4.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia, gdyż decyzja Rady Stowarzyszenia będzie wywierała skutki prawne.
- (5) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia⁽³⁾ (zwana dalej „Konwencją”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2013/94/UE⁽⁴⁾ i weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 maja 2012 r. Republika Tunezji (zwana dalej „Tunezją”) jest również umawiającą się stroną Konwencji.
- (6) W Konwencji zawarto postanowienia dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między umawiającymi się stronami Konwencji, które to postanowienia mają zastosowanie bez uszczerbku dla zasad określonych w tych odpowiednich umowach.
- (7) Art. 6 Konwencji stanowi, że każda z umawiających się stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania Konwencji. W tym celu Rada Stowarzyszenia powinna przyjąć decyzję o zawarciu w protokole nr 4 odesłania dynamicznego do Konwencji, tak aby odnosił się on zawsze do najnowszej obowiązującej wersji Konwencji.
- (8) Decyzją (UE) 2019/2198⁽⁵⁾ Rada poparła zmiany Konwencji przewidujące wprowadzenie nowego zbioru zmodernizowanych i bardziej elastycznych reguł pochodzenia (zwane dalej „zmianami Konwencji”). Zmiany Konwencji wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2025 r. W oczekiwaniu na wejście w życie zmian Konwencji Unia i Tunezja zadeklarowały wolę możliwie jak najszybszego rozpoczęcia dwustronnego stosowania tych zmienionych reguł jako alternatywy, równoległe do obecnych reguł.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

⁽²⁾ Decyzja Rady i Komisji 98/238/WE, EWWiS z dnia 26 stycznia 1998 r. w sprawie zawarcia Układu Eurośródziemnomorskiego, ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony (Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/94/UE z dnia 26 marca 2012 r. w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 3).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/2198 z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do zmiany konwencji (Dz.U. L 339 z 30.12.2019, s. 1).

- (9) Podczas posiedzenia technicznego, które odbyło się w Brukseli w dniu 5 lutego 2020 r., większość umawiających się stron Konwencji zgodziła się wdrożyć – na zasadzie przejściowej i dwustronnej oraz w oparciu o zmianę Konwencji – alternatywny zbiór reguł pochodzenia (zwany dalej „regułami przejściowymi”). Reguły przejściowe obowiązują równoległe z regułami przewidzianymi w Konwencji w oczekiwaniu na wejście w życie zmiany Konwencji.
- (10) Stosowanie reguł przejściowych zapewnia dostosowanie przepływów handlowych i praktyk celnych w oczekiwaniu na wejście w życie zmiany Konwencji.
- (11) Od dnia 1 września 2021 r. między niektórymi umawiającymi się stronami Konwencji ⁽⁶⁾ wszedł w życie szereg dwustronnych protokołów w sprawie reguł pochodzenia, na podstawie których to protokołów, w oczekiwaniu na wejście w życie zmiany Konwencji, zastosowanie mają reguły przejściowe.
- (12) W 2023 r. Unia przesłała Tunezji propozycję dotyczącą reguł przejściowych. Tunezja poinformowała Unię, że reguły przejściowe mogłyby zostać przyjęte pod warunkiem zapewnienia systemu „przenikalności” i włączenia do reguł przejściowych odstępstwa dla wyrobów włókienniczych. W świetle propozycji Tunezji pierwotna propozycja Unii stała się nieaktualna. Unia powinna zatem ustalić stanowisko, które ma być zajęte w Radzie Stowarzyszenia w odniesieniu do reguł przejściowych.
- (13) Celem reguł przejściowych jest wprowadzenie mniej rygorystycznych reguł ułatwiających uzyskiwanie przez towary preferencyjnego statusu pochodzenia. Ponieważ reguły przejściowe są zasadniczo mniej restrykcyjne niż reguły określone w Konwencji, to towary spełniające reguły pochodzenia określone w Konwencji mogłyby również kwalifikować się jako produkty pochodzące na podstawie reguł przejściowych, z wyjątkiem przetworzonych produktów rybołówstwa) oraz działach 17–24 nomenklatury Zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów w wersji z 2022 r., regulowanej przez Międzynarodową konwencję w sprawie zharmonizowanego systemu określania i kodowania towarów ⁽⁷⁾, ze zmianami.
- (14) Reguły przejściowe obowiązują równoległe z regułami pochodzenia przewidzianymi w Konwencji, tworząc dwie odrębne strefy kumulacji pochodzenia. Z tego względu w protokole nr 4 należy dodać postanowienie dotyczące ogólnego stosowania przenikalności między Konwencją a regułami przejściowymi.
- (15) Stanowisko Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany tego układu poprzez zastąpienie protokołu nr 4 dotyczącego definicji „produktów pochodzących” oraz metod współpracy administracyjnej, opiera się na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia i wygasa z dniem 31 grudnia 2025 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

NAGY M.

⁽⁶⁾ Unia Europejska, Islandia, Konfederacja Szwajcarska (w tym Liechtenstein), Królestwo Norwegii, Wyspy Owcze, Państwo Izrael, Jordańskie Królestwo Haszymidzkie, Palestyna (użycie tej nazwy nie może być interpretowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla stanowisk poszczególnych państw członkowskich w tej kwestii), Republika Albanii, Bośnia i Hercegowina, Kosowo (użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa), Republika Macedonii Północnej, Republika Serbii, Czarnogóra, Gruzja, Republika Mołdawii i Ukraina.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 198 z 20.7.1987, s. 3.